

КУКУВИЦА

Ходиш, гледаш, сякаш обезсвесен, залудо пилееш дни и нощи, божий свят ти станал, казваш, тесен. Не видя ли, не разбра ли още? Неведнъж те рекох и повторих: не помагат билки и магии, кой каквото иска да говори - няма нивга аз гнездо да свия, рожби румени да ти отгледам,

в къщи край огнището да шетам. Мен ме е родила сякаш веда и ми е прокобила несрета. - Дай ми мене по света да скитам, дай ми сборове, хора, задевки - другите да слушам без насита и сама да пея на припевки. Моите очи се ненаглеждат, моито уши се ненаслушват. Не допридам свилената прежда, недогаснал огъня потушвам... И така живота ще премина ненаситена, ненаживяна. А кога умра, сама, в чужбина, кукувица-бродница ще стана.